

نوائے لیاقت

خان لیاقت عباس لیاقت

یہ ان کا کرم ہے کہ بھرتے ہیں جھولی نہ آتا ہے کچھ مانگنے کا قرینہ
بس اتنا وہ کہہ دیں بلا کر لیاقت میرے در پہ آیا ہے میرا کینہ

نوائے لیاقت

اعتیہ کلام

لیاقت عباس خان لیاقت

۲۰۰۴

ادارہ پنجابی لکھاریاں جیا موسیٰ شاہدرہ لاہور Ph:790929

سمھے حق لکھاری دے

84486	نوائے لیاقت	--- کتاب
	خان لیاقت عباس خان لیاقت	--- شاعر
	ادبی تنظیم "اجالا" تے مہینہ وار "جنت" مانا نوالہ	--- اہتمام
7920929	لکھاری کمپوزرز جیا موسیٰ شاہدرہ لاہور فون	--- کمپوزنگ
	<u>فروری 2004</u>	--- پہلی وار
	75 روپے	--- مل
	1000	--- کمتری
7920929	ادارہ پنجابی لکھاریاں جیا موسیٰ لاہور فون	--- چھاپنہار
	خادم پرنٹنگ پریس چیئر جی روڈ لاہور	--- پریس

..... ورتاویں

☆ لیاقت عباس خان لیاقت نعت خوان مانا نوالہ فون 0496-771327

☆ چیف ایڈیٹر مہینہ وار "جنت" نزد ہلدیہ آفس مانا نوالہ 0496-771075

☆ ادارہ پنجابی لکھاریاں جیا موسیٰ شاہدرہ لاہور فون 042-7920929

چڑھاوا

میں

اپنا ایہ کلام شاعر دربار رسالت مآب ﷺ

رضہ

حضرت حسان

دے ناں کرناواں

نوائے لیاقت

در پختن پر صدائے لیاقت
 جو سنتے ہیں ہر دم دعائے لیاقت
 میرا کتب خانوں میں پہلا ایڈیشن
 کہ ہے نام جس کا نوائے لیاقت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الصَّلٰوةَ وَالسَّلَامَ عَلَیْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ ﷺ

کچھ اپنے بارے

میرا نام لیاقت عباس خان اور لیاقت تخلص ہے۔ میرے والد محترم کا نام محمد عباس خان ہے۔ خاندانی لحاظ سے تعلق مشہور افغان خاندان طے زئی سے ہے۔ پاکستان ہجرت سے پہلے والد گرامی فیروز پور میں محکمہ خوراک میں ملازم تھے۔ ان کی شرافت و عزت کا یہ عالم تھا کہ مسلمان تو ایک طرف ہندو اور سکھ بھی احترام کرتے تھے۔ قیام پاکستان کے بعد ان کی تقرری محکمہ خوراک میں بطور اے۔ ایف۔ سی مدینہ الاولیاء ملتان میں ہوئی۔ میری تاریخ پیدائش اور جائے پیدائش کا تعارف کچھ یوں ہے۔

سن 54 تے مارچ دی اٹھ ہے سی
جدوں آیا میں اس جہان اندر
سوموار دے دن میں جنم لیا
طے زئی افغان خاندان اندر
جنہوں اللہ دے ولیاں کہیا جنت
پیدا ہویا میں شہر ملتان اندر
مانا نوالہ ضلع شیخوپورہ لیاقت
موجاں ماناں اپنے مکان اندر

طویل عرصہ ملتان شریف رہنے کے بعد ہم لوگ ضلع شیخوپورہ کے قصبے مانانوالہ میں آباد ہو گئے۔ میری بیٹائی نہ ہونے کے برابر ہے اس لئے تعلیم حاصل نہ کر سکا۔ 1965ء کی پاک بھارت جنگ کے بعد میں نے شاعری کے میدان میں قدم رکھا۔ میں ملک پاکستان میں اہل سنت والجماعت کا ادنیٰ نعت گو شاعر ہوں اس کے علاوہ۔

مخالفین کا اگرچہ دباؤ ہے

ذکر اہل بیت سے مجھ کو لگاؤ ہے

بحر آلام کا بہاؤ ہے

یاد پنجتن ہی بچاؤ ہے

شاعری میں میرے پہلے استاد معظم علی معظم ہیں جو کہ ملکی سطح کے انقلابی شاعر ہیں اپنے کلام میں شان اہل بیت ان کا خاص سخن ہے۔ ان سے قافیہ ردیف اور الفاظ کی بندش کے بارے میں سیکھا۔ دوسرے استاد حکیم ارشاد احمد سکندر ہیں۔ وہ شاعر ریڈیو پاکستان اور خاندانی طبیب ہیں۔ ان کے علاوہ ماسٹر عبدالغنی مرحوم جو فقیر پنجتنی اور علی کے نام لیاؤں کے قدرداں اور اسیران شام کے نوحہ خواں تھے۔ ان سے رموز شاعری سیکھے۔ میں مناظر اسلام حافظ قرآن علامہ پیر محمد اجمل قادری کو بھی نہیں بھلا سکتا جن سے میں فن نقابت کے ایسے تابندہ ستارے پائے جو ملک پاکستان کے عظیم شیعوں پر جگمگائے۔

میرے سر پر سایہ فلک جن کی دعاؤں کا شامیانہ ہے۔ وہ مانانوالہ کی عظیم ہستی الحاج مولانا محمد قاسم علی ہیں۔ مرشد کامل صاحبزادہ میاں جمیل احمد شر قپوری صاحب کی دست حق پر بیعت ہوں۔

میرا مرشد کامل صاحبزادہ میاں جمیل ہے

جن کے گھرانے پہ فضل رب جلیل ہے

میرا سلسلہ نقشبندی مجددی ہے

عرب و عجم میں جس کی برتری ہے

بیعت کرنے کا واقعہ کچھ یوں ہے

جلی پیر جہان تے کئی دیکھے
 میں نہیں کے دے کولوں خرید ہویا
 مسجد حنفیہ وچ میاں صاحب آئے
 حاصل مینوں وی موقع دید ہویا
 مجدد پاک دی یاد وچ سی محفل
 نام نبی توں جیہڑا شہید ہویا
 کر کے روح صدیق نوں یاد لیاقت
 میاں صاحب دا جھٹ مرید ہویا
 نعت گوئی سے مجھے جو مقام ملا ہے وہ مجھ ناچیز پر اللہ تعالیٰ کی خاص عنایت ہے۔

جیہڑا نبی دا خدمت گزار پہلا
 یار غار دے نال پیار مینوں
 صدقہ عمر خطاب دے جوڑیاں دا
 لوکاں پائے نہیں پھلاں دے ہار مینوں
 لایا عشق عثمان دا نال سینے
 کرنا آدعا نہیں انکار مینوں
 ابو طالب دا لال کمال لیاقت
 جیہڑے نال نہیں دتا وقار مینوں

آخر میں میں اپنے محسن عظیم حکیم صوفی عبدالرشید کا ذکر کرنا اپنا فرض سمجھتا ہوں۔ جنہوں نے
 میری شاعری کو ملک کے طول وارض میں پھیلا یا۔ میں قارئین کی خدمت میں عرض گزار ہوں کہ
 اگر میری شاعری میں کوئی خوبی پاتے ہیں تو یہ صرف اور صرف اللہ جو سب تعریفوں کے لائق ہے
 کی مجھ پر عنایت سمجھیں۔ اگر کوئی کمی یا کوتاہی پائیں تو میری کم علمی اور کم بینائی کو قصور وار سمجھیں۔
 لیاقت عباس خان لیاقت

لیاقت عباس خان لیاقت

قصبہ مانانوالہ ضلع شیخوپورہ وچ واقع اے۔ جہدے وچ لیاقت عباس ہوراں ہوش سنبالے۔ اج لیاقت عباس خان ایس علاقے دی کے انجان شے دانان نہیں۔ جتھے کدھرے مشاعرہ یا ذکر نبی دی محفل ہووے لیاقت عباس دے شعر تے اوہ خود اوتھے گونجد اوکھالی دیندا اے۔ کیوں جو اوہ روحانیت ول زیادہ ودھ گیا اے۔ نعت گوئی تے ذکر اہل بیت ول اوہدا دھیان زیادہ اے۔

لیاقت عباس لئی دن تے رات وچ کوئی فرق نہیں ایس لئی کہ اوہدیاں اکھاں جوانی ویلے ای ویکنہا جھڈتا سی۔ اوہ ان پڑھ ہون دے باوجود نعتاں غزلاں نظماں نوے تے گیت آکھدا اے۔ پراج کل حضور دی شان بیان کردا نظر آؤندا اے۔ اوہدا ایہ شعر اوہدے جذبات دی عکاسی کردا اے۔

عشق نبی میں موت بھی عمر دوام ہے
عشق نبی نہیں ہے تو جینا حرام ہے

اسلام نال گوڑھے پیار نے اوہنوں شعر آکھن تے مجبور کیجا ہویا اے۔ نالے اوہدے کلام تے انٹرویو نوں میں اپنے مہینہ وار رسالے ”جنت“ وچ چھاپ چکیاواں۔ میری ایہ کتاب پڑھن والیاں اگے عرضوئی اے کہ اوہ لیاقت دے کلام نوں کسے بیانے تے نہناپن۔ اتے جے ایہ کتاب کے ادبی پارکھ یا ماہر عروض دے ہتھیں چڑھ جاوے تے اوہ شاعر دانا بیٹا تے ان پڑھ ہونامہ نظر رکھے۔

شہزاد فراموش

چیف ایڈیٹر ماہنامہ ”جنت“

مانانوالہ ضلع شیخوپورہ

اللہ دی شان

بن جان گے سارے ای کم تیرے
 اک واری توں مونہوں پکار اللہ
 پونس جا کے مچھی دے پیٹ اندر
 کہندا رہیا سی نال پیار اللہ
 ابراہیم نے اللہ نوں یاد کیتا
 ساری اک بنائی گلزار اللہ
 منکر ویکھ کے ہوئے حیران لیاقت
 اللہ والیاں وا مدد گار اللہ

اپنے یار پیارے دی محفلاں لئی
 ایہ زمین آسمان بنائے اللہ

نور یار دا رکھ کے وج آدم
 فیر سارے فرشتے جھکائے اللہ
 کٹھے کر کے ساریاں مرسلاں نوں
 روز اول میلاد کرائے اللہ
 سارے جنت دے باغاں دے پتیاں تے
 دوویں نام لیاقت لکھوائے اللہ

معافی منگ لوے گنہگار جدوں
 بخشن ہار رحیم کریم اللہ
 پردہ پوش اے چنگیاں مندیاں دا
 سچا سچا تے سوہنا رحیم اللہ
 اوہدی قدرت دے جلوے نیں ہر پاسے
 کسے جگہ تے نہیں مقیم اللہ
 بڑا کجھ بنایا انسان لیاقت
 پائی ذہناں دے وج سکیم اللہ

بندے والی تے گل ہے اک پاسے
 نہیں کیڑے مکوڑے توں دور اللہ
 پنچھی آہنے آپ بنا لیندے
 رہن سہن دا دے دستور اللہ
 سلیمان دے لشکر توں بچن والا
 کیڑا کیڑی نوں دتا شعور اللہ
 اوہدے گھر نوں آیا جو ڈھان لیاقت
 توڑ چھڈیا اوہدا غرور اللہ

حمد باری تعالیٰ

خدایا کون ہے مانی تیرا ارض و سماء اندر
 تیرے ہی نور دے جلوے زمانے دی فضا اندر
 ملایا آدم و حوا نوں وی جس دے وسیلے تمہیں
 بڑی برکت ہے نام سپہ خیر الوری اندر
 توں زندہ حکم ماہی دے اندر یونس نوں رکھیا سی
 تے بخشی اے ضیاء اس بحر دی کالی گھٹا اندر
 توں کشتی نوح مجیہ اللہ دی لا وتی کنارے تے
 ڈبویا اوہدے ہر منکر نوں توں موج بلا اندر
 تیری قدرت نے سی محفوظ ابراہیم نوں رکھیا

کھڑایا باغ تیرے نام نے نار جفا اندر
 جدوں موسیٰ نے ہے سی ماریا دریا دے وچ ڈنڈا
 اوہ لگے پار جیہڑے آئے اوہدی افتاء اندر
 سی اسماعیل دی تھاں تے ذبح اک ہو گیا دنبہ
 فرشتے ویکھ دے رہ گئے سی نظارہ منیٰ اندر
 تیری رحمت تھیں دستار محمد ﷺ تے نہ داغ آیا
 صبر شبیر نون دتا میدان کربلا اندر
 ترے محبوب دی امت دے سارے کم بن جاون
 خدایا اثر توں پا دے لیاقت دی دعا اندر

.....☆☆.....

نعت نبی ﷺ

عشق نبیؐ دے بناں نہیں شان بنی
بھاویں اچے محل ہزار پالے

شیشہ دل دا انج نہیں صاف ہونا
لکھ کپڑے توں چمکدار پالے

کم اوہدی غلامی دا طوق آنا
بھاویں گل ج پھلاں دے ہار پالے

کلی بنے گی جنت دا باغ لیاقت
آل نبیؐ دے نال پیار پالے

.....☆☆.....

صلی اللہ علیہ وسلم

بطرز۔ لیا جب بھی میں نے نام محمد بڑا لطف آیا سویرے سویرے
 جو تھا قطب تارے کے پہلوں میں روشن
 وہ نور آج آیا سویرے سویرے
 زمانے کی ہر چیز روشن ہوئی ہے
 وہ جب جگمگایا سویرے سویرے

مٹی دل کی تلخی ہوئی دور دوری
 بنی بات جو کہ رہی تھی ادھوری
 جو پیغام آخر جہاں میں خدا کا
 ہے محبوب لایا سویرے سویرے

کیا بند باب نبوت کو جس نے
 سوا اس کے کرنا تھا بس راج کس نے
 بنے دونوں عالم محمد ﷺ کا صدقہ
 خدا نے سنایا سویرے سویرے

تڑپ کی جبینوں میں سجدوں کی پیدا
 ہوئی مصطفیٰ پہ ہر اک چیز شیدا
 کہا صنم خانہ جسے کافروں نے
 وہ کعبہ بنایا سویرے سویرے

سجا باغ ہستی بسی دل کی بستی
 ہے اسلام آیا مٹی بت پرستی
 پہاڑوں کی غاروں میں شیطان نے جا کر
 ہے خود کو رلایا سویرے سویرے

ملی جن سے عزت کو عزت جہاں میں
 ہوئی جن کے آنے سے رحمت جہاں میں
 بد اندیش کو بھی سبق خلق والا
 نبی نے پڑھایا سویرے سویرے

خدا نے کہا میں تھا مخفی خزانہ
 تو بھیجا زمیں پر رسول یگانہ
 میں خالق ہوں پھر بھی تو لوگوں نے میرا
 پتا اس سے پایا سویرے سویرے
 اٹھے جھوم شمس و قمر اور تارے
 ہوئے وجد میں حور و غلمان سارے
 یہ کس نعت خواں نے کلام لیاقت
 ذرا گنگنایا سویرے سویرے

نورانی چومکھیا

نبیؐ پاک دی ہوسی شفاعت تینوں
 اک واری مدینے چوں لنگھ کے دیکھ
 مل جائے گا ذوق بلا تینوں
 اوہدے عشق تھیں قلب نون رنگ کے دیکھ
 جیہڑی گل اے صاف اظہار کردے
 سوہنے سخی دے دل نہ سنگ کے دیکھ
 رب دیوے گا دلی مراد لیاقت
 صدقہ پاک محمد ﷺ دا منگ کے دیکھ

صلی اللہ علیہ وسلم

بطرز: لائے توں مندری میری.....

اللہ دی شان دن اللہ دا نور آیا
آئے محمد سوہنے دل نوں سرور آیا
ارض و سماء توں پہلوں اوہدا انوار ہے سی
روح الامین نے وی کیتا دیدار ہے سی

جھولی بچ آمنہ دی جلوہ طور آیا

یوم حساب تیکر رہنا اے راج اوہدا
عرش عظیم توں وی اچا اے تاج اوہدا

باغ جنت وی تلیاں چمن ضرور آیا

اپنے کلام اندر رب نے اعلان کیتا
کوثر نبی نوں دے کے ڈاہڈا احسان کیتا

دنیا تے کلمے والا لے کے دستور آیا

اللہ اکبر والی دنیا تے گونج پے گئی
جھوٹھے خداواں دی وی دل توں محبت لہہ گئی

کعبے چوں کرن دے لئی بتاں نوں چور آیا

خیرالانعام آیا دنیا تے خیر ہو گئی

چہرہ واضحی وی جگ تے سویر ہو گئی

سوہنے دا نور ویکھو نیڑے تے دور آیا

جگ تے یتیمان دا نہ کوئی وی حال ہے سی

ماڑے دا دنیا اندر جینا محال ہے سی

لوکاں نوں پیار والا دن شعور آیا

سوہنے دا جے نہ لیاقت دنیا تے آن ہوندا

نہ ایہ جہان تے نہ ظاہر رحمان ہوندا

مخفی خزانے تائیں کرن مشہور آیا

.....☆☆.....

صلی اللہ علیہ وسلم

ابر دنیا تے سی ظلمت دا کالا یارسول اللہ ﷺ
 تسیں آئے تے ہو یا اے اجالا یارسول اللہ ﷺ
 غماں دے ماریاں دی ہر تمنا مسکرائی اے
 پروندے سی جیہڑے ہنجواں دی مالا یارسول اللہ ﷺ
 جیہڑے ذلت دی پستی وچ سی تیرے آن توں پہلاں
 اوہناں دا ہو گیا اے شان بالا یا رسول اللہ ﷺ
 سکھائے آن کے بدواں نوں وی گر بادشاہی دے
 ملے نہیں مرتبے اعلیٰ توں اعلیٰ یارسول اللہ ﷺ
 بنے اقصیٰ دی مسجد وچ نبی وی مقتدی سارے
 تے تکیا قدسیاں منظر نرالا یارسول اللہ ﷺ
 جاں غار ثور وچ پہنچے تے اوتھے تیری خدمت لئی
 بنایا آن کے مکڑی نے جالا یارسول اللہ ﷺ

مدینے وچ جیہڑا غربت تھیں ڈاواں ڈول پھر داسی
 ابو ایوب نوں دتا سنبھالا یارسول اللہ ﷺ
 اوہ سارا شہر یثرب توں مدینہ پاک بنیا اے
 ہو یا حق تے کفر والا ازالا یارسول اللہ ﷺ
 لیاقت آکھدا جتھے ثنا خوانی دے پھل کھڑے
 تیرا وسدا رہوے اوہ باغ شمالا یارسول اللہ ﷺ

نورانی چوکھیا

مال جان اولاد توں ودھ جیہڑے
 دین نبی دے نال پیار کردے
 ادنیٰ خادم آں اوہناں میں عاشقاں دا
 جیہڑے حق دا سدا پرچار کردے
 نبیاں ولیاں دا پیار اے دلاں اندر
 کسے ہستی دا نہیں انکار کردے
 سچے عالم جہان دے وچ لیاقت
 ابن علی دا پیش کردار کردے

صلی اللہ علیہ وسلم

خدائی جگمگاندی اے خدا دا نور آیا اے
 اوہ لے کے دوستو قرآن دا دستور آیا اے
 ادب پتراں نوں ماواں دا چنبے آکے سکھا جھڈیا
 کرن سب دے دلاں نوں خلق تھیں بھرپور آیا اے
 بڑی نفرت دی نظراں تھیں بھرا بھیناں نوں دہندے سن
 کرن اک دوسرے نوں پیار دے وچ چور آیا اے
 اے باپ ایویں تے نہیں پچیاں نوں ایناں پیار کردے نیں
 کرن ظلمت دی کالی رات نوں کافور آیا اے
 پتھماں دے سراں اتے جے ہتھ آن کے رکھیا
 غریباں دی دعاواں نوں کرن منظور آیا اے
 جیہڑی شاخاں دے اتوں پھل مروڑے سی خزاواں نیں
 انہاں شاخاں تے ویکھو فیر مڑ کے بور آیا اے

84486

اوپدی جلوہ گری ہوئی تے چمکے عرب دے ذرے
 زیارت واسطے مکے دی کوہ طور آیا اے
 جہدے ناں دے وسیلے نال سی مرسل دعا کردے
 لیاقت کرن دے لئی مشکاں نوں دور آیا اے

چوٹھیا

روز ازل توں آپ سجائی مولا
 اپنے یار وی عرش توں پار محفل
 جن سورج ستارے وی پڑھن نعمتاں
 دتی حور و غلمان نکھار محفل
 کوئی شام سویرے ناں آئے ایسی
 جدوں ہووے ناں وچ سنسار محفل
 لیاقت آمد نبی وی خوشی اندر
 رکھی عاشقاں نال پیار محفل

چو مکھنئے

سدا نعرہ رسال دا لان عاشق
 جھنڈا عشق رسول دا جھول دا اے
 جیہدے صدقے چ کوثر دا جام ملنا
 اساں منگیا درد بتول دا اے
 کدی زر و جواہر تے نہیں وکدا
 مومن جیہڑا وی پکے اصول دا اے
 علی والیاں دے دلاں وچ لیاقت
 چچکاں مار دا عشق رسول دا اے

عاشق سدا مقابلہ رہے کروے
 ہر طرح دے یارو حالات دے نال

نال جوگی دے داتا نے لئی مکر
 شیخ احمد نے اکبر وی ذات دے نال
 جیہدے وچ نیں اللہ دے ولی سارے
 سنگ میرا وی اوس جماعت دے نال
 ایویں لوگ نہ عزتاں کرن لیاقت
 سانوں پیار اے نبی وی نعت دے نال

جعلی فتویاں نال جو جڑی ہوئی اے
 میں تے ایسی تمہید نوں من دا نہیں
 جھوٹھے ولیاں دے جاواں نہ میں نیڑے
 پر توں باوا فرید نوں من دا نہیں
 عشق نبی دے اتھرو کول میرے
 تیری سکی توحید نوں من دا نہیں

باغی کہوے حسین نوں جو لیاقت
کہن والے یزید نوں من دا نہیں

کوہ صفا تے کر کفار کٹھے
نبیؐ کیتی تقریر توحید خاطر
وج کربلا سیدہ فاطمہؑ وی
لٹی گئی جاگیر توحید خاطر
کھادا اصغر نے تیر توحید خاطر
ہویا خون شبیرؑ توحید خاطر
لیاقت اج وی جاگدے ہن راتاں
کامل وی تے پیر توحید خاطر

انج من کے کوئی دکھائے سانوں
 جویں اسیں سرکار نوں من نہیں آں
 رب نبی نوں غیب دا علم دتا
 اوہدی سوہنی گفتار نوں من نہیں آں
 حاضر ناظر دینے دا ہے والی
 دل دے کول دلدار نوں من نہیں آں
 سونے ورگا عقیدہ اے ساڈا لیاقت
 نور رب دے یار نوں من نہیں آں

فرقے بازی دے چکر چ پواں کوں
 نبی کڈھیا آن کے چکراں چوں
 کوں رب توں اوہنوں جدا آکھاں
 رب لہدا اوہدیاں فقراں چوں

بے ادبیاں کر تباہ دتا
 کڈھو قوم نوں ایہو جے جھکھڑاں چوں
 آؤنی خشک توحید نہیں کم لیاقت
 شعلہ اٹھے نہ گلیاں لکڑاں چوں

تسیں نبی دی شان نوں تولدے جے
 اسیں بندے نوں نظر چج تولنے آں
 اکو نقطے دی گل اے کول ساڈے
 نکتہ چیدیاں اسیں نہ ٹولنے آں
 تیرا کم اے صرف تنقید کرنا
 اسیں نعت حضور دی بولنے آں
 روندنا رہیا جو غاراں دے وچ لیاقت
 اوہدے عشق چج اتھرو ڈولنے آں

علم نبی دا عقل نال تولنا ایس
 تیرے عملاں نیں حشر نوں تل جانا
 کنا کھا گیا ایس چندا درس والا
 وچ محشر دے پول اے کھل جانا
 کنوں پھڑیا جے دوزخ دے سنتری نے
 تینوں حجرہ مسیت دا بھل جانا
 حق دیا ممبر تے جہاں لیاقت
 پے حشر نوں اوہناں دا مل جانا

عشق نبی دے جام توں رہ جاندا
 جیہڑا لگدا پوست دیاں ڈوڈیاں تے
 دھونناں جانڈیاں شرم دے نال تھلے
 بھادیں ہون پگاں سراں روڈیاں تے

بناں عشق رسولؐ نماز پڑھ کے
 ایویں سٹاں لوا نہ گوڈیاں تے
 ٹٹ جاندا اے مان تران لیاقت
 جدوں چڑھدا اے بسترا موڈھیاں تے

در در تے سٹاں نیں جو کھاندے
 کر دین تباہ و برباد سٹاں
 رہن دیندیاں نہ گھر بار جوگا
 غیراں اگے کروان فریاد سٹاں
 جدوں عشق کلجے تے سٹ مارے
 رہن دیندا نہ کوئی وی یاد سٹاں
 کھلن غم حسین دے راز لیاقت
 جدوں مار دا پیر استاد سٹاں

منکا

منکے بھار کرنا تینوں منکیاں نے
 جھوٹی موٹی دے منکے نہ پھیریا کر
 منکا من دا پھیر لے اک واری
 ایویں ہور نہ منکے نوں چھیریا کر
 تسبیح ہنجواں والی توں سکھ کرنی
 لمبے چوڑے نہ کم سہیریا کر
 ٹھک ٹھک کیہ لائی او منکیاں وی
 لیاقت کھوہ پریم دے گیریا کر

منکا پھیر دے ہو گئے کئی بولے
 کھول دیندا اے کہیاں دے کن منکا
 شمس اتمش پھیریا وچ ولی
 مار دیوے دریاواں نوں بنھ منکا
 رب سکیوں چک فرعون تائیں
 دتا وچ دریا دے بھن منکا

لیاقت منکے نون منکے دے ذکر والی
 مار پوے تے جاندا لے من منکا

منکا پھیر دے نظر منظور ہو گئے
 کر دیندا لے کہیاں نون دور منکا
 مرشد پاک دے ناں دا پھیریا سی
 بلھے شاہ نے وچ قصور منکا
 چڑھ کے دار تے یار دی دید کیتی
 جدوں پھیریا شاہ منصور منکا
 منکا پھیرن دا ہووے بے ول لیاقت
 عشق نبی دا بخش دا نور منکا

سدھا منکا نہ اک وی پھیریا سی
 پا گیا نمرود نون راہ منکا
 منکا سمہم دا جدوں دماغ اند
 لین دیوے نہ سکھ دا ساہ منکا

مار مار کے اوہدے درباریاں نے
 کیجا لتراں نال تباہ منکا
 اودوں مت چ پیندی اے مت لیاقت
 جدوں منکے تے وجدا ٹھاہ منکا

نورانی چوکھیا

کملی والے دا جشن منان خاطر
 سنی ٹوپاں تے بتیاں لان مرچاں
 ویکھو کیڈی حیرانی دی گل یارو
 لگ نجدیاں دے دل نوں جان مرچاں
 مرچاں ویکھ کے اوہ ای کھپ پاندے
 جیہڑے مڈھ قدیم توں کھان مرچاں
 سنی کھاندے نیں حلوہ تے کھیر لیاقت
 نجدی کاں تے گوہ وچ پان مرچاں

.....☆☆.....

جے کر رب نے پچھیا وج محشر
 لے چوڑے نہیں اسماں اسرار کرنے
 نفلماں روزے تے فرض زکوٰۃ صدقہ
 ایہناں چیزاں دے نہیں اظہار کرنے
 امتی یار دے رب نے قسم رب دی
 نہیں حشر اندر شرم سار کرنے
 اسماں جرماں تے رہنا اے چپ لیاقت
 کملی والے نے بیڑے ای پار کرنے

راہی شہر مدینے نوں جان والے
 اک ساڈا وی نال پیغام لے جا
 صدقہ اپنے وصل دی فجر والا
 ساڈے درد فراق دی شام لے جا
 ترلے ساڈے وی کریں توں حاضری دے
 ساڈے دلاں دا حال تمام لے جا

لیاقت ورو سناپیے تے مکنے نہیں
ور نبی تے ساڈا سلام لے جا

رب کہوے میں جگ تے نور گھلپیا
سانوں چاہی دا اے اعتبار کریئے
ماں نبی دی نبی نون نور آکھے
ساڈی کیہ مجال انکار کریئے
سینے والدہ دے پیندی ٹھنڈ پارو
اوبدے پتر دے نال جے پیار کریئے
کلمہ پڑھن دی ملدی اے فیر لذت
لیاقت نبی توں جان نثار کریئے

بی بی سیدہ آمنہؓ کی شان میں

گود میں جس کی خالق کا نور آ گیا، بخت کی تاج و ر سیدہ آمنہؓ
 جھوم کر چومتی ہے وہ فرزند کا، چہرہ وال فجر سیدہ آمنہؓ
 جس پہ ذات الہی کا احسان ہے، مادر مصطفیٰ کی بڑی شان ہے
 جس کے آنے کی نبیوں کو تھی آرزو، پاکئی وہ ثمر سیدہ آمنہؓ
 مسکن نور وحدت تھا جس کا حکم، چومتے تھے سنہری پرندے قدم
 گھر کے آنگن میں چلتی تھی لے کے اسے، جب بھی شام و سحر سیدہ آمنہؓ
 دائیں بائیں فرشتوں کی بارات تھی، چاروں جانب درودوں کی برسات تھی
 پانے والی تھی اپنی جو آغوش میں، مالک بحر و بر سیدہ آمنہؓ
 بن کے خادم ستارے اترتے رہے، لمحے دے کے سلامی گزرتے رہے
 خود خدا بھیجتا تھا وہاں رحمتیں، تھی جہاں جلوہ گر سیدہ آمنہؓ

دنیا داروں کی ماؤں کا یہ مرتبہ 'خلد پاؤں تلے ہے نبیٰ نے کہا
یہ تو سوچو کہ اللہ سے پاگئی 'مرتبہ کس قدر سیدہ آمنہؓ
شام کے دیکھ لینا محلات کو' میں تو ادنیٰ سمجھتا ہوں اس بات کو

نور سے تھی لیاقت وہ رکھنے لگی

دو جہاں کی خبر سیدہ آمنہؓ

.....☆☆.....

چوکھیا

میرے نبیٰ دی آمد تے سب حوراں

تے غلمان مبارکاں دتیاں سی

جیہدے آن توں پہلوں وی آمنہؓ نوں

نبیاں آن مبارکاں دتیاں سی

پورا جدوں خلیلؑ دا خواب ہويا

ایہ جہان مبارکاں دتیاں سی

گھل دنیا تے اپنا یار لیاقت

خود رحمان مبارکاں دتیاں سی

.....☆☆.....

صحابہ کرام

نور دا لے کے آیا اے دنیا دے وچ
 ہے اجالا نبی دی ولادت دا دن
 دیکھو سارے دنوں توں خدا دی قسم
 شان والا نبی دی ولادت دا دن
 روز اول دی سی نہ جدوں کجھ خبر
 نور سوہنے دا سی اودوں وی جلوہ گر
 جگ تے آیا اے انوار دا اوڑھ کے
 ہے دوشالا نبی دی ولادت دا دن
 دوستا ول دے کناں تھیں سن لے ورا
 ایہدی خاطر سی اللہ نیں کن آکھیا
 جس دی عظمت دی کردے پرندے ثنا
 ہے نرالا نبی دی ولادت دا دن

سارے مرسل جہدی تاہنگ رکھدے رہے
 دن جہدی انتظاری چ لکھدے گئے
 کر کے کعبہ مکمل خلیل آکھیا
 آوے شالا نبی وی ولادت وا دن
 شان گھٹ تے نہیں لیلۃ القدر وا
 دوہاں غیداں وا وی ہے بڑا مرتبہ
 جس دے صدقے چ ملیاں نہیں سب نعمتاں
 سب توں پالا نبی وی ولادت وا دن
 ابر رحمت دے ہر تھاں وساون دے لئی
 وو جہانوں وی ہر شے سجاون دے لئی
 آ گیا اے ہر اک دل توں لاہون دے لئی
 غم وا جالا نبی وی ولادت وا دن
 جس وی عاشق حشر تیک کرن ثنا
 ہے لیاقت وی اوسے وا مدح سراء
 شان کعبے وا آیا کرن دے لئی
 فر دوہالا نبی وی ولادت وا دن

صلی اللہ علیہ وسلم

عاشقاں دی جند جان مدینہ ہر دل دا ارمان مدینہ
 رب دے ہو روی شہر نہیں سوہنے ہے سب توں ذیشان مدینہ
 روزہ اوتھے پاک نبی دا ہے باغ رضوان مدینہ
 اوتھے ملائک بزم سجاون چھڈ دے نہیں غلمان مدینہ
 اکھیاں وچ آ جاون اتھرو دیکھن جد انسان مدینہ
 نیا سفر دی مشکل بھاری کر دیوے آسان مدینہ
 اوتھے ہندیاں معاف خطاواں دسیا رب رحمان مدینہ
 عملاں تے کوئی مان نہ سانوں بخشش دا سامان مدینہ
 عشق نبی دی دولت والا جگ تے کردا دان مدینہ
 حاجیاں دا حج ہووے پورا کر دیوے احسان مدینہ
 دھرتی تے وی راج کماوے عرش دا وی سلطان مدینہ
 ساڈے مذہب دی ریس نہ کوئی ساڈا دین ایمان مدینہ
 اکو جانے گل لیاقت زندگی دا عنوان مدینہ

صلی اللہ علیہ وسلم

سوئے عرشِ اولیٰ راتِ معراج کی
 کون کرنے خدا کا نظارہ چلا
 اور بھی چاند تاروں کو دینے ضیاء
 آمنہ بی بی کا روشن ستارہ چلا
 صحنِ اقصیٰ میں حاضر تھے سارے نبی
 آرزو تھی کہ ان کے بنیں مقتدی
 اس سے ظاہر ہوئی شانِ سرکار کی
 جن کی برکت سے ہی کام سارا چلا
 کہکشاں آپ کی بن گئی رہگور
 زینتِ آسماں ان کی گردِ سفر
 نورِ یزداں کے جلووں میں خیرالبشر
 بن کے سب نوریوں کا دلارا چلا

آج جنت کی ہر شے سجائی گئی
 ساری نار جہنم بجھائی گئی
 حور و غلمان بولے انہیں دیکھ کر
 سیر جنت کو محبوب پیارا چلا
 آسماں کے مینارے ہوئے سرنگوں
 ان کی رفتار کی بات کیسے کروں
 راستے جو تصور میں آتے نہیں
 ایسے رستوں پہ آقا ہمارا چلا
 جبکہ سدرہ کا یارو مقام آ گیا
 عظمت مصطفیٰ کی ہوئی ابتدا
 جانے والا ہی جانے کہاں تک گیا
 جبکہ جبریلؑ کا بھی نہ چارہ چلا
 ان پہ ظاہر تھا پہلے ہی راز نہاں
 نہ توں ان سے چھپا خود بھی رب جہاں
 درد امت کا لے کر سر لا مکاں
 وہ لیاقت ہمارا سہارا چلا

.....☆☆.....

چومکھیے

عشق نبیؐ وا جان عبادتاں دی
 ہے قرآن وی اوہدی اداواں دا ناں
 ذکر نبیؐ دی ہوئے بہار جتھے
 اوتھے رہندا نہیں کدی خزاواں دا ناں
 سبز گنبد دی ملی اے چھاں جنہوں
 اوہ نہیں جان وا جنت وی چھاواں دا ناں
 جامدے دنیا تے بادشاہ مٹ لیاقت
 جگ تے رہندا اے اوہدے گداواں دا ناں

.....☆☆.....

جدوں دین جواب طیب جگ دے
 بندہ رب اگے التجا کروا

بادشاہ تے بھاویں فقیر ہووے
 خاطر بچیاں لئی دعا کروا
 پھل شاخاں تے مہک دے جیہڑے ویلے
 مالی لکھ لکھ شکر ادا کروا
 بیڑی آساں دی لگدی پار لیاقت
 جدوں رب اولاد عطا کروا

جیہڑے لوک حضورؐ توں دور کردے
 ربا اوہناں توں ساڈی نجات ہووے
 دو جگ جگ تھوڑ نہ کدی آوے
 پنجن دی ملی خیرات ہووے
 ہندی رہوے سرکار دی نعت خوانی
 بھاویں دن ہووے بھاویں رات ہووے

علیٰ علیؑ پکار دا جو لیاقت
راضی اوہدے تے نبیؐ دی ذات ہووے

میں حسانؑ تے لکھاں سلام گھلاں
جیہڑا نعت خواں رب دے یار دا سی
اوہدی شاعری وچ جہان چمکی
کدی کھاندا نہ خوف کفار دا سی
نالے جھکیا در بتول اتے
جند حسن حسین توں وار دا سی
قدر دان لیاقت سی سچیاں دا
نعرہ گج کے علیؑ دا مار دا سی

نعت خواناں نوں نبی دے پیار والا
 اک در نایاب حسان دتا
 جینے کیجے نہیں کہیاں دے دل روشن
 ایسا عشق جناب حسان دتا
 جیہناں کیتی حضور دی بے ادبی
 پورا پورا جواب حسان دتا
 لیاقت عرب دے کافراں شاعراں دا
 کر خانہ خراب حسان دتا

نام رب دے نال ہے نام جس دا
 اچا رکھیا یار دا شان رب نے
 ہر چنگے توں چنگا وی لقب دے کے
 کیتا فیر مکمل قرآن رب نے

اپنی عظمت تے یار وی عظمتاں دا
 جیہدے مونہوں کرایا اعلان رب نے
 لیاقت اپنی ذات وی بندیاں لئی
 یار کولوں کرائی پہچان رب نے

رب مالک اے ساریاں طاقتاں دا
 پہلوں سب نے اوہدا انکار کیتا
 پیدا آپے ای کر مخلوق ساری
 چرچا فیر نہیں وج سنسار کیتا
 رہیا عالم غیب دے وج پردے
 اوہدا کسے وی نہیں دیدار کیتا
 رب بولیا یار دے وج لیاقت
 آپے اپنا نہیں اظہار کیتا

نبیؐ فاتبعونی دی آیت پڑھ کے
 سارے لوکاں نوں دعوت دین دتی
 رب آکھیا آپ لاریب جنہوں
 ایسی روشن کتاب مبین دتی
 جہاں نبیؐ نوں نیا نہیں ڈولے
 بال دلاں جج شمع یقین دتی
 رب غیراں نوں دتے جواب لیاقت
 نہیں یار دی ہون توہین دتی

جہاں اپنی جاناں تے ظلم کیجے
 جاؤک رب فرما دتا
 رکھیا اپنے آپ نوں وچ پردے
 نبیؐ پاک دا در وکھا دتا

توبا - اوہناں دی رب قبول کیتی
 جے جے وی سیس جھکا دتا
 میرا یار نہیں میرے توں وکھ لیاقت
 رب آپ اعلان کروا دتا

اوہ تے کے مقام تے ڈولدا نہیں
 جیہدے وچ ایمان دی "ہیٹ" ہووے
 صابر صبر دا روزہ نہ توڑ سکے
 بھاویں غیراں توں لہدا "میٹ" ہووے
 ناں پنجاں تے باراں دا بڑا مٹھا
 ایہدوں ودھ نہ کوئی "سویت" ہووے
 اوہ نہ دنیا دے منگے محل لیاقت
 جنہوں ملی مدینے وچ "سیٹ" ہووے

عاشقاں دی شان

عاشق عشق تے حرف نہیں آن دیندے
 بڑا جگ تے شان اے عاشقاں دا
 دن راہ بقا فنا ہو کے
 کیڑا وڈا احسان اے عاشقاں دا
 تتی ریت تے کھادیاں ہین ماراں
 فیر وی رہیا میدان اے عاشقاں دا
 ناں لکھ کے محبوب دا کرن سجدے
 ایہو دین ایمان اے عاشقاں دا
 بدلے جوڑے دے اونٹ پھڑا دتے
 بڑا ویکھیا دان اے عاشقاں دا
 صابر صبر دی منزل نوں طے کیتا
 چھپیا ہویا دیوان اے عاشقاں دا

تختہ دار تے پیندی اے پینگھ ساڈی
 دنیا وچ اعلان اے عاشقاں دا
 جانی جان ملے بھاویں جان جاوے
 ایہو وی ارمان اے عاشقاں دا
 ایہناں واسطے ویس پرویس اکو
 کڈا پکا ایمان اے عاشقاں
 انہونی نوں ہونی بنا ویندے
 ہندا جتھے وی جان اے عاشقاں دا
 لوکی کہندے نیں پھکیاں اڈ گیاں
 رہیا قائم مقام اے عاشقاں دا
 جتھے عقل دی مکدی حد لیاقت
 اوس توں دور گمان اے عاشقاں دا

.....☆☆.....

عاشقاں دی شان

عاشق جان تے کھیل دے یار خاطر
 رہندا دنیا دے وچ کردار زندہ
 چڑھ کے سولی تے شاہ منصور بولے
 رہندا سینے وچ یار دا پیار زندہ
 رب کہندا اے ولیاں نوں خوف کوئی نہیں
 کملیٰ والے دے عاشق زار زندہ
 جہاں بالی اے شمع طریقتاں دی
 بندے رب دے وچ مزار زندہ
 جہاں پیتے نہیں جام توحید والے
 ساقی زندہ تے سارے مے خوار زندہ

رہی نیکیاں دی گل تے اک پاسے
 امتی مصطفیٰ دے گنہگار زندہ
 پی کے جام شہادت قرآن پڑھیا
 ابن علیؑ اے سر تلوار زندہ
 جہدے نعرے توں بھیج کفار جاندے
 مولا علیؑ اے شیر جرار زندہ
 شاہ حبشہ نوں کلمہ پڑھایا جینے
 میر کارواں جعفرؑ طیار زندہ
 مسجد اقصیٰ نے دیا شب اسریٰ
 پہلے نبی وی وچ سنسار زندہ
 چیرا سن وا درود اے عاشقاں وا
 سارے مرسلان وا تاجدار زندہ
 اسیں موت دے منکر وی نہیں لیاقت
 کچھ کریئے تے رہندا وقار زندہ

صلی اللہ علیہ وسلم

کملی والا سخی لچ پال

سبز گنبد دا والی رہندا ' ہر عاشق دے نال

کملی والا سخی لچ پال

حسن حسین دا سوہنا نانا ' جان دا جنہوں گل زمانہ

کر کے نظر کرم دی سوہنا ' مشکل دیدا نال

کملی والا سخی لچ پال

جے توں جنت دے وچ جانا ' پاک نبی دا بن دیوانہ

اوپدا ہے دربار مدینے ' سن دا سب دا حال

کملی والا سخی لچ پال

ہر مرسل وی ناز اٹھاوے ' رب وی اوہدیاں قسماں کھاوے

سٹراں وچ قرآن بنائیاں ' اوہدی زلف دے جال

کملی والا سخی لچ پال

رب نے جس دم کن فرمایا ' نقطے توں عالم نوں بنایا

یار دے ناں نال نقطہ کوئی نہیں ' رب دا خاص جمال

کملی والا سخی لچ پال

رب دا اوہ محبوب نرالا ، ساڈا سب کجھ کملی والا
اوہدا جگ تے مانی کوئی نہیں ، اوہدی شان کمال

کملی والا سخی لچ پال

نبی اے جن صحابہ تارے ، سب دی کشتی لان کنارے
جس توحید دے باغ نکھارے ، پاک نبی دی آل

کملی والا سخی لچ پال

پاک نبی نال یاری لائی ، تاہیوں شان فرید نے پائی
قطب الدین تے خواجہ پیا وی ، اوتھے کرن سوال

کملی والا سخی لچ پال

مہر علی تے شیر ربانی ، داتا نبی دی خاص نشانی
در شہباز قلندر ویکھو ، پیندی رہوے دھمال

کملی والا سخی لچ پال

جھڑے ولی وی جگ تے آئے ، سب نے گیت نبی دے گائے
روی تے جامی نون چڑھیا ، ویکھو رنگ بلال

کملی والا سخی لچ پال

لیاقت سگ ہے پاک نبی وا ، نالے منگتا مولا علیؑ وا
 رب کرے میں شہر مدینے ، جاندا رہواں ہر سال
 کملی والا سخی لچ پال

چوکھیا

نبیؑ پاک تے جیہڑا درود پڑھدا
 اوہدا رابطہ اوتھے ”ڈائریکٹ“ ہندا
 جیہڑا بناں درود دے لوے ترے
 ولیاں وچ نہ کدی ”سلیکٹ“ ہندا
 جیہڑے دل اتے رب مہر لائی
 دور اوہدا نہیں کدی ”ڈیٹیکٹ“ ہندا
 جنہوں عشق رسول وا نہیں لیاقت
 اوہدا حج وی کیا ”ریجیکٹ“ ہندا

صلی اللہ علیہ وسلم

کدی تے مدینے والا کرم کماوے گا
 عرشاں اتے جان والا روضے تے بلاوے گا
 ساڈیاں گناہواں والی حد مک گئی اے
 بڑا لُج پال نبی آپے بخشاوے گا
 جیہڑا اوہدا روضہ دیکھے جنتی ہو جاندا اے
 دوزخاں دے ورج اوہ تے کدی وی نہ جاوے گا
 جیہڑا اوتھے جا کے اپنی بولیا حضور توں
 عمل و نجاسی رب پتا وی نہ لاوے گا
 رب نوں حبیب نال بہتا سارا پیار اے
 جیہڑا اوہدا بنے رب اپنا بناوے گا

دل والا شیشہ جے تے ہو یا رنگ دار اے
 نبی تے درود پڑھو مولا رنگ لاوے گا
 رب جے کر چاہوے رو کر وے عبادتاں
 ایہو اے وظیفہ جنہوں کدی ناں ونجاوے گا
 منگدا دعاواں تے درود نہیں جو پڑھدا
 رب اوہدی آس یارو کدی ناں پجاوے گا
 ہر نی درود جدوں پڑھیا حضور تے
 ہوگئی آزاد اوہنوں کیمہڑا ہتھ لاوے گا
 علیؑ اوہنوں ہتھیں جام کوٹراں دے دین گے
 نبی دے میلاد وچ جیہڑا حصہ پاوے گا
 لیاقت اج نبی دیاں مہفلاں ہنگار لو
 سانجھ لوو ویلا ہتھیں مڑ کے ناں آوے گا

صلی اللہ علیہ وسلم

جگہ وا توں بدر منیر کملی والیا
 جن وج تیری تنویر کملی والیا
 جیہدی توں دعا منگے ہندی مقبول اے
 عرش اتے جاوے وانگوں تیر کملی والیا
 رب دے خزانیاں تے تیری مختاری اے
 بادشاہ وی تیرے نہیں فقیر کملی والیا
 ایویں تے نہیں رکھ تیرے قدام چ جھکدے
 جان دے نہیں تیری اوہ توقیر کملی والیا
 ستریں توں دودھ وا پیالہ نہیں سی مکیا
 پین والی کیتی سی اخیر کملی والیا

پتھراں دلاں نوں آکے موم کر چھڈیا
 نظراں وچ تیری اے تاثیر کملی والے
 سورج وی ڈبیا اشارے نال موڑیا
 ہتھوں وچ تیرے تقدیر کملی والیا
 قسم خدا دی سارے غماں توں آزاد نہیں
 جیہڑے تیری زلف دے اسیر کملی والیا
 جیہڑے تیرے سچیاں غلاماں دے غلام نہیں
 بن گئے نہیں جگ دے اوہ پیر کملی والیا
 تیریاں نواسیاں نوں رب دتی شان اے
 جنت وی جہاں وی جاگیر کملی والیا
 لیاقت ہن جو عاشقاں دی اکھاں وچ رہندے نہیں
 دلاں وچ تیری تصویر کملی والیا

صحابی اللہ علیہ السلام

توں تے سوہنے رب دا این نور کملی والیا
 تیرے نال چین تے سرور کملی والیا
 دنیا دی شاہی میں تے کدی وی نہیں منگدا
 دے دے مینوں عشق والا نور کملی والیا
 کمی کسے چیز دی نہیں تیرے دربار وچ
 منگنے دا آؤندا نہیں شعور کملی والیا
 نیا اے طور تے وی رب دی تجلی سی
 ذرے تیرے جوڑیاں دے طور کملی والیا
 تیرے دم نال اے جہان سارا وسدا
 عرش تے وی توں این مشہور کملی والیا
 نکلڑے زمانہ کھاوے تیرے دربار دے
 بادشاہ وی تیرے مشکور کملی والیا

جگ دی ہواواں جج ہوا اے تیرے شہر دی
 آؤندا تاہیوں شاخاں اتے بور کملی والیا
 دنیا تے آکے جھنڈے حق والے لائے نیں
 کافراں دا توڑیا غرور کملی والیا
 رب حبلی امتی اے جدوں سی پکاریا
 ہونیاں نیں دعاواں منظور کملی والیا
 نیک مزے تیری جے حضوری والے لیندے نیں
 توں نہیں گناہگاراں توں وی دور کملی والیا
 پڑھیے درود جدوں تیری سوہنی ذات تے
 رب ہندا راضی اے ضرور کملی والیا
 لیاقت آکھے مینوں وی مدینے وچ سد لو
 ہو گیا جدائیاں وچ چور کملی والیا

صلى الله عليه وسلم

بظرز:- چپکے چپکے رات دن آنسو بہانا یاد ہے

رفعتوں کو آپ کی رفعت کا پانا یاد ہے
 عرش اعظم سے بھی ان کا پار جانا یاد ہے
 حق سے واصل ہو کے بھی مخلوق میں شامل رہے
 سر زمین عرب کو ان کا زمانا یاد ہے
 گم ہوئی تھی جو سوئی پھر عائشہ کو مل گئی
 تیرگی میں مصطفیٰ کا مسکرانا یاد ہے
 جو سر عرش اولیٰ ہوتا تھا اک تارا طلوع
 چشم جبرائیل کو وہ جلمگانا یاد ہے
 حاضری دے کر گئے ہیں پھر جو سوائے آسماں
 ان فرشتوں کو نبی کے در پہ آنا یاد ہے

سو گئے جس پر علیؑ اور جان کی پروا نہ کی
 روح حیدرؑ کو نبیؑ کا وہ بچھونا یاد ہے
 نزعائے عدا سے نکلے مصطفیٰؐ کس شان سے
 سورہ یسین کا پڑھنا پڑھانا یاد ہے
 جب شب ہجرت چلے مکے سے طیبہ کو حضور ﷺ
 ساتھ وہ صدیق اکبرؑ کا بھی جانا یاد ہے
 جب ہوئے جلوہ فگن سرکارؑ غار ثور میں
 اس گھڑی مگڑی کا وہ جالا بنانا یاد ہے
 رک گئی ڈاچی نبیؑ کی جب در ایوبؑ پر
 کملی والے کا اسے تشریف لانا یاد ہے
 سختیاں سہتے رہے چھوڑا نہ دامان نبیؑ
 عاشقان مصطفیٰؐ کا ہر فسانہ یاد ہے
 آدمی اور جانور سیراب سارے ہو گئے
 انگلیوں سے نور کے چشمے بہانا یاد ہے
 جان سے پیارا ہے لیاقت ایک عشق مصطفیٰؐ
 وہ بلالؑ زار کا صدے اٹھانا یاد ہے

.....☆☆.....

صلی اللہ علیہ وسلم

بطرز۔ : ملتی ہے زندگی میں محبت کبھی کبھی.....

بزم نبی صچ آن کے اک وار ویکھ لو
 ذکرِ رسول پاک دے انوار ویکھ لو
 لے لو ٹکٹ حضور ﷺ دے روزے تے جان وا
 موجاں دے وچ نہیں سید ابرار ویکھ لو
 جنت توں ودھ کے آوے گا اے دوستو مزا
 رہ کے نبی دے شہر وچ دن چار ویکھ لو
 خوشبو دے نال ہوئے معطر نہیں جان و دل
 نعت نبیؐ وا کھریا اے گلزار ویکھ لو
 دکھ دور سارے وانگ بوسیری دے ہون گے
 ذکرِ نبیؐ دی چھیڑ کے ملہار ویکھ لو

کردے نہیں پوری کس طرح سنت حسان دی
 اچ وی اوہدے غلاماں دا کردار دیکھ لو
 سرکار دے زمانے نوں صدیاں نہیں بیتیاں
 کھلیا اے ہن وی آقا دا دربار دیکھ لو
 یورپ دے اٹھی رسم و رواجیاں دی تیج وی
 ہو یا نہ پھر وی عاشقاں تے وار دیکھ لو
 دنیا دے قصے کہانیاں ٹھنڈے نہیں ہو گئے
 ذکرِ نبیؐ دا گرم ہے بازار دیکھ لو
 دنیا دے جھوٹے یار بے دھوکھا نہیں دے گئے
 کر کے نبیؐ دے نال وی ہن پیار دیکھ لو
 کردا نہیں تعریف وزیر و امیر دی
 لیاقت دے سن کے دوستو اشعار دیکھ لو

صلی اللہ علیہ وسلم

اللہ کا دیدار ہے دیدار محمد ﷺ
 قرآن حقیقت میں ہے گفتار محمد ﷺ
 سوئے تھے علیؑ چین سے بستر پہ نبیؐ کے
 صدیق بنے غار میں ولد دار محمد ﷺ
 گل ہو نہ سکی پھر بھی شمع عشق بلالی
 سبتے رہے آلام طرف دار محمد ﷺ
 خورشیدِ قیامت کا اسے خوف نہیں ہے
 حاصل ہے جسے سایہ دیوار محمد ﷺ
 گر مل نہ سکی خاک وہ نعلینِ نبیؐ کی
 اچھا ہی نہ ہو گا کبھی بیمار محمد ﷺ
 زہرہ کی روا کیلئے حسنینؑ کے صدقے
 ہم پر بھی کرم کیجئے سرکار محمد ﷺ
 مہکار جہاں آتی ہے ولیوں کے عمل کی
 کیا خوب پھلا پھولا ہے گلزار محمد ﷺ
 اس صاحب خانہ کے ہیں مہماں شہنشاہ
 لیاقت بھی ہے ارنی سا نمک خوار محمد ﷺ

چومکھیے

مصطفیٰ ﷺ تے نبوت دا "اینڈ" ہویا
 اوہدی شان دا کدی نہیں "اینڈ" ہونا
 گناہگاراں نیں کملی ج لک جانا
 جدوں حشر دی چلدی "ونڈ" ہونا
 اوہدی رحمت نیں سانوں بخشا لینا
 نہیں سجدیاں اتے "ڈیپنڈ" ہونا
 جہے کیتا عبادت تے ناز لیاقت
 اوہ تے وانگ ابلیس "سپنڈ" ہونا

اوہنوں لگن ناں پھلاں دے جوس چنگے
 جہے پیتا مدینے دا "واٹر" ہووے

End - Wind - Depend - Suspend - Water

اوہ ناں لوے انگلینڈ دے وچ کوشی
 شہر نیوی وچ جیہدا "کوارٹر" ہووے
 اوہدے عشق دی جی نہیں گل ہوندی
 جنہوں حق دا لگا "سٹارٹر" ہووے
 در نیوی تے پوندا اے چین لیاقت
 بندہ جیہدا طبیعت دا "ہاٹر" ہووے

روز اول توں رب نے بندیاں لئی
 عشق اپنے محبوب دا "گفت" کیتا
 پتر ابن ہشام دا سی کافر
 اوہدے دل نوں یار لئی "لفٹ" کیتا
 وہیا قلبی دا قلب وی موم ہويا
 اوہدے بخت نوں انج "سوفٹ" کیتا
 سلیمان نوں ٹور ایران وچوں
 لیاقت در محبوب تے "شفٹ" کیتا

Quarter, Statrter, Hoter, Gift, Lift, Swift, Shift

جبرائیل سرکار دے قدم چمے
 حکم رب تمہیں کیجا بیدار آکے
 چلو عرش تے آیاں براق لے کے
 ذرا باہر تاں دیکھو سرکار آکے
 نوری بن کے جلوں دی شکل اندر
 در تے کھلے نہیں کئی ہزار آکے
 مسجد اقصیٰ ج نعرے پئے لان لیاقت
 پہلی امتاں دے تاجدار آکے

حوراں پنکاں بچھائیاں سی وج راہواں
 جدوں عرش تے نیما مٹار چلے
 رخ انور توں میم دا گھنڈ چا کے
 ذات حق دا کرن دیدار چلے

پیدل جانا وی ذرا نہ سی مشکل
 کیہڑا اوس وی نال رفتار چلے
 رب گھلیا تائیوں براق لیاقت
 اک قدم وی میرا نہ یار چلے

جدوں عرش تے پہنچے سی نئی سرور
 رب پھپھیا آیا کیہ یار لے کے
 نئی آکھیا آیا نہیں ہتھ خالی
 تیرے کول میں پروردگار لے کے
 جیہڑی تیرے خزانے ج چیز کوئی نہیں
 اوہ میں آیاواں تیرے دربار لے کے
 نئی آکھیا دامن عجز لیاقت
 ایتھے آیاواں یا غفار لے کے

رب نے آکھیا میریا محبوبا
 تحفے میرے توں وی بے شمار لے جا
 کنجی لے جا بخششاں رحمتاں وی
 ساری جنت وی باغ و بہار لے جا
 لے جا امت دے لئی نماز روزے
 توں ایں نوری تے نوری انوار لے جا
 رب نبی نوں کجیا فرمان لیاقت
 وچ جنتاں دے گناہگار لے جا

نبی رب وا کر کے دیدار آیا
 لکی اوہدے کولوں کوئی شے نہیں سی
 کنڈی ہلدی پانی وی چل وا سی
 عاشق وچ تحقیقاں دے پئے نہیں سی

بستر انج سرکارِ وا گرم رہیا
 جویں کتے وی اٹھ کے گئے نہیں سی
 اوہ منزلاں لنگھے حضور ﷺ لیاقت
 جیہڑیاں کسے کولوں ہونیاں طے نہیں سی

کملی والے وا اچا اے شان سب توں
 پڑھ کے ویکھ لے تہیاں سپاریاں نوں
 سوہنا سخی لولاک دے تاج والا
 دیندا آسرا غماں دے ماریاں نوں
 پھیرا پاوند اے رب دا یار جتھے
 رنگ لگ جاندے کچے ڈھاریاں نوں
 مسجد نبوی دا جھاڑو کش لیاقت
 کیہ جاند اے اچے چباریاں نوں

چومکھیے

(شان مولا علی)

نیت کھوٹی ہے لے کے لگا پھرنا اس
 جنت ملنی نہیں اچی اذان پڑھ کے
 ہناں درو نمازاں نہیں کم آؤناں
 کدی کرے نہ مان انسان پڑھ کے
 ٹرن لگا ایران چوں ڈولیا نہیں
 کلمہ حق والا سلیمان پڑھ کے
 ہے نہیں مشکل کشا نال پیار لیاقت
 مشکل حل نہیں ہونی قرآن پڑھ کے

عاشق رب دے پڑھن نماز رب وی
 عاشق ہوئی نماز اے علی اتے
 الحمد توں لے کے والناس تیکر
 سارا کھلیا راز اے علی اتے
 علی ورگی نہیں کسے قرأت کرنی
 صدقے سوز گداز اے علی اتے
 لیاقت پچھو محمد وی میم کولوں
 کردا کلمہ وی نماز اے علی اتے

.....☆☆.....

کسے عاشق زار توں پچھ جا کے
 علی کس طرح یاد خدا کر دے
 علی دیکھ کے رب نوں کرن سجدہ
 بناں دیکھے نہیں کدی ادا کر دے
 لوکاں نال نماز وفا کر دی
 علی نال نماز وفا کر دے
 لیاقت پچھو میدان غدیر کولوں
 رہے علیؑ علیؑ مصطفیٰ ﷺ کر دے

مولا علیؑ وقار اسلام وا اے
 نالے جان شریعت اے علیؑ وا ناں
 لالہ دی جہدے جج لام دے
 مومن لئی عبادت اے علیؑ وا ناں
 غوث قطب زمانے دے آکھدے نیں
 گزرگاہ طریقت اے علیؑ وا ناں
 معرفت دی کرے عطا منزل
 لیاقت عین حقیقت اے علیؑ وا ناں

عین عاشق آں سچیاں عاشقاں وا
 نکتہ کدی نہ غین وا رکھنا واں
 بڑا اشکاں دے نال پیار مینوں
 سینے عشق حسینؑ وا رکھنا واں
 پھڑیا آل رسول وا میں پلا
 سنگ شاہ کونینؑ وا رکھنا واں

میں تے اپنے دل دے وچ لیاقت
نقشہ علیؑ وی عین وا رکھنا واں

نال علیؑ دے علیؑ دے عاشقاں نوں
دیکھو پئی ملاؤندی اے علیؑ وی عین
کملی والے محمد ﷺ وا ولاں اتے
رنگ عشق چڑھاندی اے علیؑ وی عین
وهو العلی العظیم اندر
نظر دوستو آؤندی علیؑ وی عین
ماتعبدون نوں پڑھ لیاقت
غیراں کولوں بچاندی اے علیؑ وی عین

پیدا ہندیاں نبیؐ وی دید کیتی
 اے شک ای علیؑ وی عین اتے
 گھر والے وی تیری نہ من دے نیں
 اوہدا چلدا حکم کونین اتے
 تینوں مان اے محل چباریاں وا
 میں وی کھلا آں اسٹیج حسینؑ اتے
 شک ملاں کیہ دنا راہ لیاقت
 جہدی اپنی گڈی نہیں لین اتے

نبیؐ علم وا شہر تے باب علیؑ
 کریں شک نہ ایس فرمان اندر
 نہ کوئی آیا نہ آوے گا فیر مڑ کے
 علیؑ ورگا انسان جہان اندر
 جہدی شان ج گھلیاں آپ مولا
 آیتاں بے شمار قرآن اندر

نعرہ علیؑ دا اج وی گونجدا اے
حق و باطل دے لیاقت میدان اندر

نہ میں صرف تے نحو نون کدی پڑھیا
نہ میں قاری نہ حافظ قرآن دا ہاں
نہ میں دوستو کتے امام مسجد
نہ کوئی وڈا مقرر زبان دا ہاں
نہ میں عابد زاہد نہ عارفاں چوں
لبے چوڑے وظیفے نہ جاندا ہاں
علیؑ علیؑ پکار دا جو لیاقت
قدر دان میں اوس انسان دا ہاں

مومن سن کے نماز دے ول آوندے
 صدقے جاواں میں علیؑ دی لام اتوں
 جیہڑا وج میداناں دے گونجدا اے
 جگ واراں میں علیؑ دے نام اتوں
 جہدے نعرے توں بھج کفار جاندے
 کپھڑا ودھ اے اوہدے مقام اتوں
 نشان حیدر وا اوس نوں ملے تمغہ
 لیاقت دیوے جو جان اسلام اتوں

دو سو میل مدینے توں در خیبر
 علیؑ حق دی جتھے توقیر بنیا
 نبیؐ پاک پھڑایا سی آپ جھنڈا
 ساری فوج وا علیؑ امیر بنیا
 حضرت عمرؓ وی جتیاں کئی جنگاں
 قدم قدم تے علیؑ مشیر بنیا

غوث قطب ابدال تے کتے لیاقت
علیٰ کتیاں صحاباں دا پیر بنیا

پچھیا علیٰ توں اک دن صحابیاں نہیں
جنگ تساں وی نال کفار کیتا
تھوڑے بندے کفار دے تساں مارے
اساں بہتیاں نوں فی النار کیتا
ذرا سن لو علیٰ دے حب دارو
اگوں علیٰ نے کیہ اظہار کیتا
جیہدی نسل سچ لیاقت ایمان والا
اوس کافر تے علیٰ نہیں وار کیتا

کہیاں شاعراں دے قلم تڑپ جانے
 دل تڑپ دا میرا ثنا خاطر
 جینا مرنا ہے میرا تے بس یارو
 علیؑ شہنشاہ مشکل کشا خاطر
 بھیک منگی اے تیرے دربار اتوں
 میں نہیں غیراں دے جانا صدا خاطر
 لنگر جوٹھا توں اپنے کتیاں دا
 مولا رکھیں لیاقت گدا خاطر

کہیٰ والا اے رب دا نور یارو
 کہیٰ والے دا نور ہے علیؑ علیؑ
 جدوں کعبے حج اوہدا ظہور ہويا
 کہیا بیعت المعمور ہے علیؑ علیؑ
 علیؑ جلوہ اے رب دی ذات والا
 میرے عشق دا طور ہے علیؑ علیؑ

جنہوں اموی عباسی نہ جان سکے
لیاقت ایسا شعور ہے علیؑ علیؑ

توں کیہ کسے دے سینے ج ٹھنڈ پانی
تیرا اک اک بول اے اک ورگا
ایہ تے سوچ لے قبر دے وچ جا کے
مزا لہنا نہیں ایس جگ ورگا
بھاویں سرتے سونے دا تاج پالے
نہیوں شان حسینؑ دی پگ ورگا
اپنے ورگا حضور ﷺ نوں کہن لیاقت
نہیں کوئی جگ تے علیؑ دے سگ ورگا

ساڈے نال نہیں تیری لڑائی بن دی
 سانوں آوندیاں ساہواں نیں علیٰ خاطر
 تینوں ہاسیاں کولوں نہیں وسیہل ملدا
 ساڈے ہنجوتے ہاواں نیں علیٰ خاطر
 دھی علیٰ دی گلیاں دے وچ رل گئی
 عرش ماریاں ڈھاہواں نیں علیٰ خاطر
 بھل کے اپنے پتاں دے دکھ لیاقت
 لکھاں روندیاں ماواں نیں علیٰ خاطر

شان مولا علی

بطرز - : مینوں رب دی سونہہ تیرے نال پیار ہو گیا

کے پچھیا تے ایہو اظہار ہو گیا
یا مولا علیؑ یا مولا علیؑ علیؑ

ایسے نام نال بیڑا ساڈا پار ہو گیا
یا مولا علیؑ علیؑ.....

نعرہ علیؑ دا ملنگاں جدوں ماریا
سارے عاشقماں دے سینیاں نوں ٹھاریا
اوپدے ویریاں نوں وڈا اے بخار ہو گیا
یا مولا علیؑ علیؑ.....

جدوں ویکھیا میں کھول کے قرآن نوں
 رب وسدا اے مرتضیٰ دی شان نوں
 ہر آیت وچوں علیؑ دا دیدار ہو گیا

یا مولا علیؑ علیؑ.....

ایہو فقراں دی دوستو نماز اے
 علیؑ رب دی توحید والا راز اے
 اوہدے نام دا ملنگاں نوں خمار ہو گیا

یا مولا علیؑ علیؑ.....

نئی مکیوں مدینے جدوں چلیا
 علیؑ بسترا رسول ﷺ دا سی ملیا
 کبھڑا کہندا اوٹھوں ڈر کے فرار ہو گیا

یا مولا علیؑ علیؑ.....

علیؑ علم دے شہر والا باب اے
 سوئہہ رب دی نہ علیؑ دا جواب اے
 علیؑ مصطفیٰؑ دے گھر دا ہنگار ہو گیا

یا مولا علیؑ علیؑ.....

صاف وسدا غدیر دا میدان اے
 علیؑ مصطفیٰ وی جند نالے جان اے
 اچا جگ وچ علیؑ دا وقار ہو گیا
 یا مولا علیؑ علیؑ.....

جیہڑا جان دا نہیں علیؑ دے مقام نوں
 اسیں من دے نہیں ایہو جے امام نوں
 ودھ جان توں وی علیؑ نال پیار ہو گیا
 یا مولا علیؑ علیؑ.....

سوہنے نبی شان علیؑ دے ودھائے نہیں
 بت کجے چوں لیاقت اوہنے ڈھائے نہیں
 علیؑ کندھیاں دے اتے اسوار ہو گیا
 یا مولا علیؑ علیؑ یا مولا علیؑ علیؑ

مدح حضرت علیؑ

بطرز: چل میرے دل کھلا ہے مے خانہ

عاشقاں نوں سہارا حیدرؑ وا
 مارو سب مل کے نعرا حیدرؑ وا
 دل وا کھڑا نبیؑ عطا کیتا
 اچا سب توں ستارا حیدرؑ وا
 کیتے اسلام توں فدا بچڑے
 کیڈا احسان بھارا حیدرؑ وا
 جتھے آکے یتیم پل دے سی
 ہن وی کھلیا دوارا حیدرؑ وا
 سنو فرمانِ مصطفیٰ یارو
 ہے عبادت نظارا حیدرؑ وا

جنتاں دے محل بہلول وٹے
 اوہ سی عاشق پیارا حیدرؑ وا
 مچھیاں وی جیہدا حکم غیا
 وجے ہر تھاں نقارا حیدرؑ وا
 کعبہ کہندا اے مڑ نہ آوے گا
 کوئی ثانی دوبارا حیدرؑ وا
 عین حیدر دی عین عاشق دی
 نام جدا رہو یارا حیدرؑ وا
 تیری کاہدی اے فیر مسلمانی
 ذکر جے نہیں گوارا حیدرؑ وا
 جگ تے مینوں نہ کوئی بھکھ لیاقت
 میں تے کھانا پھنڈارا حیدرؑ وا

مدح حضرت علیؑ

سارے جگ وچ اچا اے وقار علیؑ وا
 توں این حیدری ملنگ نعرہ مار علیؑ وا
 جیہڑا علیؑ وا ملنگ اوہنوں مولا لائے رنگ
 دسو کرے غیر کیوں انکار علیؑ وا
 منگ کوٹھیاں نہ کاراں تے نہ دولتاں ہزاراں
 اکو رب کولوں منگ لے پیار علیؑ وا
 سوہنے نی مصطفیٰ منگی علیؑ دی وفا
 پکا ازلاں توں قول تے قرار علیؑ وا
 علیؑ بڑا لچ پال علیؑ نیوا جمال
 سوہنا چہرا وجہ اللہ اے حدکار علیؑ وا

علیٰ عاشقان دا مان تے عبادتاں وی جان
 سارے رج رج کر لو دیدار علیٰ دا
 ناطہ رب نال گنڈھے کوٹھے جنتاں دے وٹھے
 اوہ بہلول سی دیوانہ حب دار علیٰ دا
 عین لام ی پکا لے دل علیٰ نال لالے
 تیرے گھر اتے وسے انوار علیٰ دا
 پٹھے پیر بھیج جانڈے کچھے جھاتیاں نہ پاندے
 نعرہ سن دے نین جدوں وی کفار علیٰ دا
 سر مرحب والا لاہیا جھنڈا خیر اتے لایا
 کدی روکیا نہ گیا یارو وار علیٰ دا
 علیٰ نور دا منارا علیٰ دین دا سہارا
 پڑھے نیزے تے قرآن ولدار علیٰ دا
 مگے لیاقت دعاواں میں وی نجف نوں جاواں
 اوتھے رج رج ویکھاں دربار علیٰ دا

مدح علیؑ

بطرز: ہماری سانوں آج تک وہ حنا کی خوشبو مہک رہی ہے

علیؑ ہے رستا علیؑ ہے منزل ، دلوں کا رہبر علیؑ علیؑ ہے
نہ کوئی تشنہ وہن رہے گا ، کہ جام کوثر علیؑ علیؑ ہے

خدا سے تحفہ نماز پایا ، علیؑ سے سوز و گداز پایا
پکار کرتا ہے ب کا نکتہ ، عظیم گوہر علیؑ علیؑ ہے

نبیؐ پہ قدسی درود پڑھتے ، علیؑ کو جھک کر سلام کرتے
کہ چاند تاروں پہ راج جس کا ، وہ ایسا افسر علیؑ علیؑ ہے

علیؑ جمال محمدیؐ تھے ، علیؑ کا خادم ہر اک ولی
بلند کتنا نصیب میرا ، کہ میرے لب پر علیؑ علیؑ ہے

لیٰ سا کوئی سخی نہیں ہے ، سخی نہ ہو وہ علیؑ نہیں ہے
 لیٰ کے در پر یتیم پلتے ، غریب پرور علیؑ علیؑ ہے

لیٰ حقیقت میں جان ایماں ، علیؑ ہے اک درسگاہ قرآن
 کہ جن و انساں مرید جس کے ، وہ پیر اطہر علیؑ علیؑ ہے

لیٰ خوں نبیؐ کا وہ خوں علیؑ کا ، سنو یہ فرمان ہے نبیؐ کا
 یہاں سے ملتی علم کی دولت ، وہ شہر کا در علیؑ علیؑ ہے

لیٰ پہ انعام مصطفیٰؐ کا ، جو گھر بسایا ہے مرتضیٰؑ کا
 کہ باغ جنت کی جو ہے ملکہ ، اسی کا شوہر علیؑ علیؑ ہے

لیٰ کی مجھ پر عطا لیاقت ، مجھے جہنم سے کیا لیاقت
 میں جنتی ہوں میں جنتی ہوں ، میرا مقدر علیؑ علیؑ ہے

چومکھیے

حضرت امام حسینؑ شہید کریلا

جدوں پیدا سی سوہنا حسینؑ ہویا
 کلمے آکھیا میرا لج پال آیا
 حرف حرف قرآن دا بول اٹھیا
 رکھن واسطے میرا خیال آیا
 روئی در بتول تے پیاس آکے
 قائم صبر دی کرن مثال آیا
 جیہدے ورگی نہیں کسے نماز پڑھنی
 لیاقت جنت خاتون دا لال آیا

جدوں دنیا دے وچ حسین آیا
 ہنجو ہاواں وچھوڑے وی نال آگئے
 اک دن نانے دے شہرتوں وچھڑے گا
 نال سید دے وقت مال آ گئے
 مینہ میرے تے خون دا وس جانا
 دھرتی کربلا دی نون خیال آ گئے
 جیہڑی نبیٰ نہیں علیٰ نون دتی لیاقت
 اوس پگ دی کرن سنبال آ گئے

تن سال دا ہو کے رکھے روزہ
 ایسا کسے نہیں پیش کردار کرنا
 ایہ تے کم سی نبیٰ دے دوہترے دا
 من والیاں سدا اظہار کرنا
 سورج وقت توں پہلوں غروب ہویا
 روزہ علیٰ دے لال افطار کرنا

لیاقت وہ اے لکھاں عبادتاں توں
 پنجن پاک دے نال پیار کرنا

علیٰ فاطمہ کہیا حسین تائیں
 تینوں پچھ نہیں رب الاولیٰ کروا
 باراں سال دا جدوں وی کوئی ہووے
 روزے اوہدے تے فرض خدا کروا
 نانے آکھیا سورج غروب ہو جا
 نہیں روزہ حسین قضا کروا
 لیاقت روزہ حسین نبھا لیندا
 نانا مصطفیٰ جے نہ دعا کروا

ساری دنیا دی دوستو مسجداں چوں
 مسجد نبوی اے وج سنسار افضل
 کتاباں وچوں قرآن دی شان اچی
 سارے نبیاں چوں نبیؐ مختار افضل
 سارے رکن نماز دے ہین افضل
 کہن سجدياں نوں نیکو کار افضل
 پشت نبیؐ تے بیٹھا سی وج سجدے
 جو شہیداں چوں لیاقت سردار افضل

جبرائیلؑ نوں وحی اڈیک دی سی
 نازل ہون خاطر بے قرار ہے سی
 جبرائیلؑ نوں وحی لیان خاطر
 اللہ پاک دا حکم درکار ہے سی
 کدون آوے جبرائیلؑ میں سر چکاں
 وج سجدے دے رب دا یار ہے سی

کدوں پشت توں اٹھے حسینؑ لیاقت
جیہدا رب نوں وی انتظار ہے سی

جاں بہتر تسیجاں ادا ہوئیاں
فیر کربلا وا شہسوار اٹھیا
جاناں میں بہتر شمار کرساں
پکا کر کے قول اقرار اٹھیا
باغ جنت دے ہین جوان جیہڑے
اوہناں ساریاں وا تاجدار اٹھیا
جدوں پشت توں اٹھے حسینؑ لیاقت
فیر سجدیوں سر سرکار اٹھیا

نبی پاک دی پاک حدیث دے
 جان نبی دی جان حسین دی اے
 سجدہ لمبا سی جیہدی تعظیم خاطر
 ودھ سجدے توں شان حسین دی اے
 وعدے بچپن دے توڑ نبھائے جنے
 کیڈی پکی زبان حسین دی اے
 ملی اوہناں نوں راہ نجات لیاقت
 جہاں کیتی پہچان حسین دی اے

اللہ پاک دی رحمت نوں جوش آیا
 بڑا شاہ کونین دے آنسوواں تے
 ساری امت نوں جنت دی آس لگی
 تاجدار دارین دے آنسوواں تے
 ذرا عالمو فاضلو غور کرو
 علی اکبر دی بھین دے آنسوواں تے

سجدے علیؑ دے خون تے ہون لیاقت
یا فیر ہون حسینؑ دے آنسوواں تے

مسجد نبوی دے چچے چچے اے
ہنجو سخی حسینؑ بہا گیا اے
جانمی وار وا جدوں سلام کیجا
لرزہ نانے دے روزے نوں آ گیا اے
نال بھین دے ماں وی قبر اے
چادر ہنجواں والی چڑھا گیا اے
حشر تیک نہیں بھلنا اوہ لیاقت
جیہڑا جندے گھراں نوں لا گیا

جویں نانے دا روزہ حسینؑ جھڈیا
 شالا انج نہ کوئی انسان وچھڑے
 سارے نبیاں دے اووں مزار کنبے
 جدوں مصطفیٰؐ دے جانی جان وچھڑے
 کئی جا کے پردیس چوں مڑ آؤندے
 انج کسے دے نہیں مہمان وچھڑے
 کٹھے ٹرے مدینوں جو لیاقت
 اوہ وی کربلا دے اندر آن وچھڑے

کلمہ گوواں میں ذرا وی سوچیا نہ
 بڑی شان سرکار امامؑ وی اے
 اوہدے ڈیرے لوائے میں وچ جنگل
 جند جان جو خیرالانعامؑ وی اے
 آب زم زم تے گیا تے کہن گے
 ایہ وی جگہ نہ تیرے قیام وی اے

ملاں پی کے شربت تے کہن لیاقت
ایہ سبیل پیاسے دے نام دی اے

نیا سجدے جج دوہترا پشت اتے
ہویا اچا ستارا نماز نالوں
جہدے اگے نماز وی جھکدی اے
دوہ اوہدا نظارا نماز نالوں
روندے رہنا مظلوماں دی یاد اندر
ایہ تے کم اے بھارا نماز نالوں
سجدہ نیا وا گیا اے دس لیاقت
ہے حسینؑ پیارا نماز نالوں

کر بل وچ حسین دی ذات آ کے
 عظمت شاہ کونین دی رکھ لئی اے
 مخبر اتے نواسے معراج کیتی
 شان کعبہ قوسین دی رکھ لئی اے
 بیٹی علی دی کونے دی وچ گلیاں
 غیرت علی دی عین دی رکھ لئی اے
 رکھی کلمے دی لاج حسین لیاقت
 بھین لاج حسین دی رکھ لئی اے

لکھیا لوح محفوظ دی چوٹیاں تے
 بڑی شان سرکار حسین دی اے
 اللہ ولوں سی حر دے بخت چنگے
 جسے سمجھی گفتار حسین دی اے
 کیہ اوہناں نوں ملنا نماز وچوں
 جہاں لٹی بہار حسین دی اے

کہندے مسجدوں والے مینار لیاقت
سب توں اچی دستار حسینؑ وی اے

جدوں ٹریے ہیتیاں لہنے نوں
روشن دل والی اوووں عین ہوندی
میں تے پنجتن پاک دا ناں لیناں
جدوں میری طبیعت بے چین ہوندی
جے نہ چڑھدا حسینؑ دا سر نیزے
غماں وچ نہ ساری کونین ہوندی
مٹ گیا یزید دا نام لیاقت
ہر پاسے حسینؑ حسینؑ ہوندی

مخبر پھر حسینؑ دے گلے اتے
 ہن کہنا ایں میرا امام زندہ
 اکبر قاسمؑ دی لٹ جوانیاں نوں
 پیا آکھنا ایں سر عام زندہ
 دوویں بازو عباسؑ دے قلم ہو گئے
 کر گئے وفا دا نام زندہ
 ہتھیں زینب دے لال شہید کر کے
 دین نبیؐ دا کیتا مقام زندہ
 تیر مار کے اصغر دے گلے اتے
 آکھی جا شہید تمام زندہ
 اک لاکھ تینواں ساریاں نوں
 کیتا ذکر خیر الانعام زندہ
 شامی ثور کے سام دے دل حرمہ
 کیتی لالہ دی صبح و شام زندہ
 وحی زہرہ دی رل گئی وچ کونے
 مسلمانا! توں کر لے اسلام زندہ

ہنجر عابد دے کسے وی نہیں پونجے
 حشر تیک اوہ نیناں دے جام زندہ
 کر کے اوہناں نوں کہن شہید لیاقت
 ساڈے واسطے رہنا حرام زندہ

.....☆☆.....

جہدا خطبہ نہ امت نے کوئی عنیا
 پیاسا ماریا اوس امام نوں این
 ہر کرہل دے بعد اسلام زندہ
 بس ایناں ای پتا عوام نوں این
 سید ہووے شہید تے خیر صلہ
 سید رہوے تے خطرا اسلام نوں این
 سید زاویان کیہ اے پھڑ لیاقت
 اج دی ٹور دیوو ملک شام نوں این

.....☆☆.....

آؤ دساں میں کرمل میدان اندر
 انھی کس طرح پائی نمازیاں نہیں
 دو ٹکیاں لئی علیؑ دے گھر والی
 کر دتی تباہی نمازیاں نہیں
 دمی جنت خاتون دی نال حرماں
 کونے وچ رلائی نمازیاں نہیں
 کس توں لکيا اے سجدے دے وچ لیاقت
 گردن سید وی لاہی نمازیاں نہیں

جنت اوس نوں رب عطا کرنی
 جہدا نال حسینؑ دے پیار ہووے
 حشر وچ اشتہاری وی چھٹ جانا
 بھاویں بہت وڈا گناہگار ہووے
 دس نمبرے وی نمبر لے جانے
 پنجتن دا جو حب وار ہووے

دوزخ حامی یزید دا جانا لیاقت
بھاویں پکا تہجد گزار ہووے

.....☆☆.....

پنجتن پاک دے بناں نہیں جان چھٹنی
جنے مرضی بہانے ایجاد کر لے
رب منے گا لیہناں دی حشر اندر
جتنے مرضی او جا کے فریاد کر لے
جے کر ہندا نہیں سجدہ حسینؑ ورگا
اوہدے سجدے دی سجدے سچ یاو کر لے
لیاقت قتل حسین نہیں معاف ہونا
اوہدے نانے دے لکھاں میلاد کر لے

.....☆☆.....

شان امام عالی مقام

سارے جہان میں جاہ و حشم ہے حسینؑ کا
 اونچا بلندیوں سے علم ہے حسینؑ کا
 سینہ سپر ہوئے وہ جہاں فوج شام سے
 اب بھی وہاں پہ نقش قدم ہے حسینؑ کا
 روح قدس بھی بولی کہ سب کچھ انہی کا ہے
 لشکر اگرچہ دشت میں کم ہے حسینؑ کا
 نیزے پہ راز عمر دوامی بتا گیا
 سرتن سے کٹ کے پھر بھی نہ خم ہے حسینؑ کا
 اسلام جس کی تہنہ لہی سے سیراب ہے
 ہر آیت قرآن پہ کرم ہے حسینؑ کا
 اعداء مٹا رہے تھے زمانے سے جس کا نام
 لوحِ قلب پہ نام رقم ہے حسینؑ کا

خیر شکن کے بیٹے کے رخ پر شکن نہیں
 نانا جہاں میں شاہ ام ہے حسینؑ کا
 سجدہ سجود دوستو زاہد کی ہے نماز
 لیاقت نماز عاشقاں غم ہے حسینؑ کا

.....☆☆.....

چوٹھیا

جدوں موسیٰ نون شوق دیدار ہو یا
 جا کے دوستو طور تے گل مک گئی
 بے ادب نے دوزخ دے وچ جانا
 آکے بلم باعور تے گل مک گئی
 دین پہلوں وی آئے جہان اندر
 پنجتنی دستور تے گل مک گئی
 ابراہیم جیہدی ابتداء کیتی
 لیاقت آل حضور ﷺ تے گل مک گئی

شان امام عالی مقام

یہ کس پہ ستم ڈھانے کو فوج گراں گئی
 اے کلمہ گو ایمان کی غیرت کہاں گئی
 لاریبہ فی ہدائل کا راز کون ہے
 اکبر کی سر دشت بتا کر اڑاں گئی
 حیرت کہ تجھ کو فکر ہے نماز عصر کا
 سوچا نہ یہ کہ ساری نمازوں کی جاں گئی
 یاد خدا وہاں تھی خوف خدا نہ تھا
 غم کی روا کو اوڑھ کے زینب جہاں گئی
 واعظ نہ تو ہی لرزاں ہے ممبر پہ بیٹھ کر
 بچوں کے دل کی ہوک سر آسماں گئی
 لختِ دلِ رسول پیاسا چلا گیا
 مومن کے دل سے اب بھی نہ درونہاں گئی

ملاں اگر ہیں دینِ محمد کا آسرا
 قربانی حسینؑ تو پھر رائیگاں گئی
 جیسے چھپائی قتلِ شاہِ دین کی داستاں
 لیاقت زمانے بھر میں وہ ہوتی عیاں گئی

.....☆☆.....

توں تے کہویں یزید نوں پاک دامن
 جاویں جنت دے پھلاں توں خاراں دے ول
 جدوں ووٹاں دی پئی سی لوڑ تینوں
 بھجیا ولیاں دے فیر درباراں دے ول
 توں وی نعرے رسالت دے رہیا لاؤندا
 آکے پنجتنی حب داراں دے ول
 تیری مسجد چ بولی سی نعت لیاقت
 فیر جھکیا توں ساڈی سرکاراں دے ول

.....☆☆.....

مدح امام عالی مقام

بطرز: لاه لئی توں مندری میری.....

زہرہ دا لال ویکھو کربل وسان چلیا
 نانے دے ناں دا جھنڈا دنیا تے لان چلیا
 رونق نبی دے گھر دی کربل نوں جان لگی
 دھرتی مدینے دی وی آنسو بہان لگی
 شیر خدا دا پتر کنبہ کوہان چلیا

زہرہ دا لال ویکھو.....

باغ اسلام والا ایہنے نکھارنا ایں
 خون دا پانی دے کے کم سنوارنا ایں
 کربل دے ذریاں نوں تارے بنان چلیا

زہرہ دا لال ویکھو.....

نانے دے دین والی شان و دھاونی این
 سوہنے نے لالہ دی شمع جگاونی این
 دیوے یزیدیاں دے سارے بھان چلیا

زہرہ دا لال ویکھو.....

مہر نبوت اتے جیہڑا سی بہن والا
 چھوٹا ہوندا وی گلاں سچیاں کہن والا
 بچپن دے کیتے ہوئے وعدے نبھان چلیا

زہرہ دا لال ویکھو.....

قاسم تے اکبر نے وی وار جوانی دینی
 عون و محمد ورگے لالاں قربانی دینی
 غازی عباس ویکھو بازو کٹان چلیا

زہرہ دا لال ویکھو.....

ہتھاں دے اتے شاہ نے اصغر کو ہاونا اے
 رہ کے پیاسے کیڈا صبر کماونا اے
 تیراں نوں نازاں والے سینے تے کھان چلیا

زہرہ دا لال ویکھو.....

لیاقت شہیداں ایسی کرنی مثال زندہ
 آکھے گی ساری دنیا زہرہ دا لال زندہ
 نیزے تے چڑھ کے سید پڑھن قرآن چلیا
 زہرہ دا لال ویکھو.....

چومکھیا

دل کردا اے نبی دے شہر اندر
 جا کے زندگی ساری گزار دیواں
 گھر بار نوں رب دے سپر دکر کے
 ہر چیز نوں دلوں وسار دیواں
 مینوں لین کوئی آوے تے کہواں اوہنوں
 کیویں آقا دا چھڈ دربار دیواں
 دل کردا اے سارا جہان لیاقت
 کملی والے دے روزے توں وار دیواں

امام عالی مقام کی یاد میں

بطرز: میں لچ پالاں دے لڑکیاں

ابر خونی اوہدی یاداں دا مڑ کے آن چھایا اے
 مدینہ چھڈ کے جس سید نے کربل نوں وسایا اے
 بھلا دسو کھاں گھر وسدے کیہدا چھڈن نوں دل کروا
 کہیا نانے دے روزے تے مینوں خط گھل بلایا اے
 قبر نانے دی ہل گئی سی تے کمبیا عرش اللہ دا
 جدوں در تے نواسے آخری اتھرو وہایا اے
 جسے اکبر تے قاسم وی فدا کیتے نیں کلمے توں
 پیاسا اپنے ہتھاں تے علی اصغر کوہایا اے
 کٹے عباس دے بازو کہیا ماں نے سیکینہ نوں
 لے پی لے اٹھ کے ہن پانی ترا چاچا لے آیا اے

جسے عون و محمد نوں وی ول مقتل دے گھل چھڈیا
 بھرا دا ساتھ زینب نے بڑا سوہنا نبھایا اے
 ملک عرشاں تے روئے نیں تے حوراں ماریاں چیرکاں
 مدینے وچ جدوں صغریٰ نوں اصغر یاد آیا اے
 کہیا قاصد نوں لے جاویں توں اک پیغام دکھیا دا
 علی اکبر نوں جا آکھیں توں کیوں وعدہ بھلایا اے
 اوہ قاصد بہن صغریٰ دا اودوں وچ پہنچیا کر بل
 جدوں اکبر دا لاشہ ظالماں اوتھے رلایا اے
 جسے آکے سی کیجا پیار وچ قربان خطبے نوں
 اوہدے اسلام توں شبیر نے سر نوں کٹایا اے
 اوہدے لٹے نیں خیمے ظالماں پرولیس دے اندر
 جیہدے گھر بے اجازت پیر نہ جبریل پایا اے
 جیہدے قرآن نوں پڑھدے نیں قاری مسجداں اندر
 لیاقت اوس نوں شبیر نیزے تے سنایا اے

شان ولایت (چومکھیے)

ہو جاوے گا رب دا قرب تینوں
 تسبیح مرشد دے ناں وی رول کے دیکھ
 ولی کامل دے چہرے چوں علیؑ دسدا
 ذرا دل دیاں اکھاں نوں کھول کے دیکھ
 بھارا پلا ای مرشد دے پیار والا
 لکھ عمل دی سکڑی تول کے دیکھ
 مل پوے گا لعلوں توں ودھ لیاقت
 غم مرشد ج اتھرو ڈوبل کے دیکھ

سرفرازی جے چاہناں ایں جگ اندر
 در مرشد تے سر نوں جھکا کے دیکھ

شیشہ قلب والا جے توں صاف کرنا
 لنگر میری سرکار دا کھا کے ویکھ
 عشق نبیٰ دی دولت نصیب ہوسی
 نام مرشد توں ہر شے لٹا کے ویکھ
 بن جاوے گا رب وی یار لیاقت
 یاری نال توں مرشد دے لاکے ویکھ

رخ پیر دا تکیاں حج ہوندا
 بناں پیر دے جیون دا حج کوئی نہیں
 رب طے گا مرشد دے ہو نیڑے
 ہو رب نوں ملن دا حج کوئی نہیں
 بناں مرشد دے حشر نوں یاد رکھیں
 تیری کسے بھاوئی لج کوئی نہیں
 راضی اوہدے تے ہندا نہیں رب لیاقت
 جنہوں پیر مناوون دا حج کوئی نہیں

جے توں ذات الہی دا قرب چاہنا ایں
 کامل مرد قلندر فقیر پھڑ لے
 جیہڑا دل دیاں اکھیاں کھول دیوے
 ایسا صاحب روشن ضمیر پھڑ لے
 تیری چاکری کرے جہان سارا
 کوئی خادم شاہ شبیر پھڑ لے
 ناں مرشد دا لے کے چھٹ جاویں
 قبر اندر جے منکر نکیر پھڑ لے
 جنت جانا جے بناں حساب لیاقت
 بے پیر نہ رہویں کوئی پیر پھڑ لے

راضی یار دی ہو جا رضا اتے
 کم بنے نہ تیرا تے فیر آکھیں
 دیوا مرشد دے پیار دا بال سینے
 جے کوئی رہوے ہنیرا تے فیر آکھیں

عشق نبیٰ دی مرشد توں منگ دولت
 جے کوئی لٹے لٹیرا تے فیر آکھیں
 خسرو وانگ توں ہو جا قربان لیاقت
 تیرا وسے نہ ویہڑا تے فیر آکھیں

سچا عشق نہیں اکھ وی لان دیندا
 بھاویں بیج تے بھاویں توں وار تے رہو
 ولبر ملنا وی کھیڈ مقدریں دی
 بھاویں کھلا توں ننگی تلوار تے رہو
 لہوے وانگ منصور دے کھل بھاویں
 راضی فیر وی اپنے یار تے رہو
 جے توں لینی اے دل دی مراد لیاقت
 بیٹھا مرشد دے پاک دربار تے رہو

بھاویں لعلوں دے نال وی بھرے جھولی
 بوہے غیر دے دامن پھیلائی دا نہیں
 ملے یار دے جوڑے دی خاک بھاویں
 اوہنوں سانہہ کے رکھ گوائی دا نہیں
 قدم رکھ کے عشق دے وچ پینڈے
 فیر دوستا کدی گھبرائی دا نہیں
 لینا دینا لیاقت مقدریں دا
 بوہا پیر دا چھڈ کے جانی دا نہیں

بوہتے نہیں اظہار دی لوڑ اتھے
 ولی اللہ دے دلاں نوں جانے نہیں
 جے کوئی کرے عقیدت دے نال سنگت
 ولی قبریں دے وچ سیہاندے نہیں

عاشق پیر توں ہر شے وار دیندے
 موجاں دوہاں جہاناں چ ماندے نہیں
 کیہ اے مرشد دے جوڑے دی شان لیاقت
 خسرو ورگے ای قدر پچھاندے نہیں

اوہ نہیں کسے وی نعمت تقسیم کیتی
 جیہڑی نعمت رسالت مآب دے گئے
 اول آخر دے جہدے چ راز سارے
 ایسی رب توں لے کے کتاب دے گئے
 ول دوزخ دے بھجیاں جانڈیاں نوں
 پتا جنت دا عالی جناب دے گئے
 ایسے معجزے لیاقت سرکار دے نہیں
 جتھے سائنسی آلے جواب دے گئے

مدح شان ولایت

کدی چھڈیو نہ پیراں دا دوارا ' مرید و گل بن جائے گی
فیر چمکے گا نصیباں دا ستارا ' مرید و گل بن جائے گی

کڑتا پیر نے محمودنوں پھڑایا سی ' سومنات والے مندرنوں ڈھایا سی
مان ٹٹ گیا کافراں دا سارا ' مرید و گل بن جائے گی

جان اپنے مرید دی بچا گیا ' ولی چل کے بخارے وچوں آ گیا
جھتوں چھال ماری اچا سی مینارا ' مرید و گل بن جائے گی

کافر ہون توں مریدنوں بچایا سی ' وضو کروے پانی دا چھٹا لایا سی
دین چھڈنا نہیں پیرنوں گوارا ' مرید و گل بن جائے گی

ولی نبی دی زیارت کراوندا ' نالے چوراں تائیں قطب بناوندا
ولی ڈبیاں نوں دیندا اے سہارا ' مریدو گل بن جائے گی

ولی اللہ جدوں قدم نکایا اے ' نوے لکھ تائیں کلمہ پڑھایا اے
کیجا سارے اجمیر نے نظارا ' مرید و گل بن جائے گی

ولی رب توں اولاد لے کے دیندا اے ' ولی حق دی حضوری وچ رہندا اے
ولی رب تے رسول نوں اے پیارا ' مریدو گل بن جائے گی

ولی مشکلاں نوں حل دیندا کر جی ' ہندا ولیاں نوں خوف نہ کوئی ڈر جی
ایہو آکھدا اے یارہواں سپارا ' مریدو گل بن جائے گی

نہ حساب کوئی ولیاں دی شان دا ' ولی اللہ دیاں اللہ یارو جاندا
شان دے کیہ لیاقت وچارا ' مریدو گل بن جائے گی

ولیاں دی شان

بطرز :- میں بچپالاں دے لڑکیاں

جے ولیاں دا نہ لڑ پھڑیئے عبادت بے اثر ہووے
تے سارے کم بن جانڈے جے مرشد دی نظر ہووے
جے کرنی آوندی زاہد نہیں خدمت فقیراں دی
تے پوڑی معرفت والی کدی ایویں نہ سر ہووے
اوہ دل بدلے لئی پھر دا اے اک پتھر دے ٹکڑے نوں
کسے دے پیار توں خالی جیہڑا کوئی بشر ہووے
قسم رب دی ولی سارے نبی دے نور دا مظہر
نبی دی دید ہو جانڈی جے مرشد جلوہ گر ہووے
رسول پاک ﷺ دے دروے گداواں دا گدا جیہڑا
کدی وی ہو نہیں سکدا اوہ پھر دا در بدر ہووے

کری جا یاد مرشد نون تے چھڈ دے ساریاں گلاں
 اوہنوں کیہ خوف محشر دا جیہدے مرشد مگر ہووے
 ولی رب دے پلک وچ توڑ دیندے جال مشکل دے
 کوئی عاشق کتے تڑپے تے مرشد نون خبر ہووے
 لیاقت ہور میں کجھ وی نہیں منکدا خدا کولوں
 ثناء خوانی چ مرشد دی میری زندگی بسر ہووے

.....☆☆.....

شاعر دے دوہور مجموعے

چھاپے چڑھن نون تیار نہیں

چھاپنہار

ادارہ پنجابی لکھاریاں جیا موسیٰ شاہدرہ لاہور

فون - 7920929

نعت خواں : آغا سبحانی بن سلامت مانا نوالہ

ریڈیو تے ٹی وی سنگر

جہے شاعر دا کلام پاکستان ٹیلی ویژن تے

کئی واری پڑھیاتے دا دپائی

شکرگزاری

دل دیاں ڈونگھیاں نال میں اوہناں سجناں دوستاں دا شکر
گزار آں جہاں میرے ایس مجموعہ کلام نوں چھپوان لئی میری
رہنمائی کیتی۔ خاص طور تے

☆ حاجی محمد سرور	☆ حاجی محمد سعید	☆ ماسٹر محمد اسلم
☆ حاجی ماسٹر محمد امین	☆ محمد آغا سجانی	☆ حافظ خوشی محمد
☆ محمد انور شاہ نقیعی	☆ قاری محمد یعقوب	☆ ملک امانت علی
☆ صوفی محمد عاشق	☆ محمد شبیر	☆ محمد سعید رحمانی
☆ محمد نثار	☆ غلام مرتضیٰ فریدی	☆ محمد نعیم سرور
☆ آغا سلامت علی	☆ قاری محمد اشرف	☆ حافظ محمد لطیف
☆ محمد مختار سہروردی	☆ عبدالغفار غفاری	☆ شہزاد مدنی
☆ محمد طیب	☆ عامر حیات خان	☆ صوفی شاہ محمد
☆ رب نواز فریدی ملتان ☆ محمد بشیر بھٹی صدر اہلسنت والجماعت مانا نوالہ		
☆ حاجی صوفی محمد سعید زرگر صدر بزم حسان مانا نوالہ		

تے مانا نوالہ دی ادبی تنظیم ”أجالا“ دے بانی تے ماہنامہ ”جنت“ دے چیف ایڈیٹر شہزاد
فراموش ہوراں دا شکر گزار آں۔ جہاں دیاں کوششاں نال ایہ کتاب چھاپے چڑھی۔

خان لیاقت عباس لیاقت

مانا نوالہ تحصیل و ضلع شیخوپورہ

فون نمبر 0496-771327